

Original

Effect of Mentoring and Portfolio on the Scores of Musculoskeletal Anatomy of Medical Students at Neyshabur University of Medical Sciences

Fatemeh Rahimi Anbarkeh¹, Hamid Mahdavi^{2*}, Raheleh Baradaran³, Abolfazl Shikhi⁴, Parisa Etemadian⁴, Mohadeseh Nori Chenarbo⁴, Maryam Hasani Keleshtari⁴, Bita Mostafaei⁴, Amirpoya Fatehi Hasanabad⁴

1. Basic Sciences Group, School of Medicine, Neyshabur University of Medical Sciences, Neyshabur, Iran.

2. Educational Development Center, Neyshabur University of Medical Sciences, Neyshabur, Iran.

3. Operating Room Group, Paramedical School, Gonabad University of Medical Sciences, Gonabad, Iran.

4. Medical School, Neyshabur University of Medical Sciences, Neyshabur, Iran.

*.Corresponding Author: E-mail: mahdavih1@mums.ac.ir

(Received 24 April 2024; Accepted 22 June 2024)

Abstract

Background and Objectives: Mentoring has been introduced in medical professions; nonetheless, formal mentoring for medical students did not develop until the late 1990s. The present study sought to assess the impact of mentoring alone and along with a portfolio on the improvement of students' academic performance.

Materials and Methods: In this case-control research, the case group consisted of first-semester students of general medicine in the course of skeletal-muscular anatomy. They received the mentoring program and electronic portfolio. The control group in this study encompassed 2021 incoming general medicine students who were not administered the mentoring program. Mentors in this research were third-semester students. The program was implemented for students during one semester, and the results were analyzed using SPSS software (version 20).

Results: The results demonstrated that mentoring was effective in end-of-semester scores; therefore, there was a significant difference between the end-of-semester grades of the two control groups and the case group ($P=0.013$). There was no significant difference in midterm scores ($P=0.157$). In addition, the results indicated no significant difference among the six groups of mentee students. Three groups benefited from the mentor alone, and three groups benefited from the mentor plus the electronic portfolio ($P=0.323$).

Conclusion: The findings of the present research confirmed that the use of mentoring increased scores in the case group. Using the mentorship method improves students' knowledge. This method is based on student-centered education.

Keywords: Anatomical sciences, Mentoring program, Mentor, Mentee.

ClinExc 2024;14(24-33) (Persian).

تأثیر منتورینگ و پورتفولیو بر نمرات علوم تشریح اسکلتی عضلانی دانشجویان پزشکی در دانشگاه علوم پزشکی نیشابور

فاطمه رحیمی عنبر^۱، حمید مهدوی فرد^{۲*}، راحله برادران^۳، ابوالفضل شیخی^۴، پریسا اعتمادیان^۴، محدثه نوری چناربو^۴، مریم حسینی کلشتری^۴، بیتا مصطفایی^۴، امیرپویا فاتحی حسن آباد^۴

چکیده

مقدمه: منتورینگ در حرفه‌های پزشکی معرفی شده است. با این حال، منتورینگ رسمی برای دانشجویان پزشکی تا اواخر دهه‌ی ۱۹۹۰ توسعه نیافت. این مطالعه با هدف مشخص کردن تأثیر منتورینگ به‌تنهایی و همراه با پورتفولیو در بهبود عملکرد تحصیلی دانشجویان انجام شده است.

روش کار: این مطالعه پژوهشی موردشاهدی است. گروه مورد در این مطالعه دانشجویان ترم اول پزشکی عمومی بودند که در درس علوم تشریح اسکلتی عضلانی مداخله‌ی استفاده از برنامه‌ی منتورینگ و استفاده از پورتفولیو الکترونیک برای آن‌ها اجرا شده بود. گروه شاهد در این مطالعه دانشجویان پزشکی عمومی ورودی ۱۴۰۰ بودند که برنامه‌ی منتورینگ برای آن‌ها اجرا نشده بود. دانشجویان منتور در این تحقیق دانشجویان ترم سه بودند. برنامه در طی یک ترم برای دانشجویان اجرا شد و نتایج با استفاده از نرم‌افزار SPSS نسخه‌ی ۲۰ تجزیه و تحلیل شد.

یافته‌ها: نتایج نشان داد که منتورینگ در سطح نمرات پایان‌ترم مؤثر است؛ به‌طوری که تفاوت معناداری بین نمرات پایان-ترم دو گروه شاهد و مورد وجود دارد ($P=0/013$). نمرات میان‌ترم تفاوت معناداری نداشت ($P=0/157$). همچنین، نتایج نشان داد که تفاوت معناداری بین شش گروه دانشجویان متنی، که سه گروه از منتور به‌تنهایی و سه گروه از منتور به‌علاوه‌ی پورتفولیو الکترونیک بهره‌مند بودند، وجود ندارد ($P=0/323$).

نتایج: یافته‌های پژوهش حاضر تأیید می‌کند که بهره‌گیری از منتورینگ موجب افزایش سطح نمرات در گروه مورد شده است. استفاده از روش منتورشیپ موجب ارتقای دانش دانشجویان می‌شود. این روش بر مبنای آموزش دانشجویان محوری است.

واژه‌های کلیدی: علوم تشریح، برنامه‌ی منتورینگ، راهنمایی‌کننده، راهنمایی‌شونده.

Email: mahdavi1@gmail.com

۱. گروه علوم پایه، دانشکده‌ی پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی نیشابور، نیشابور، ایران
 ۲. مرکز مطالعات و توسعه‌ی آموزش پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی نیشابور، نیشابور، ایران
 ۳. گروه اتاق عمل، دانشکده‌ی پیراپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی گناباد، گناباد، ایران
 ۴. دانشکده‌ی پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی نیشابور، نیشابور، ایران
- *نویسنده مسئول: نیشابور، دانشگاه علوم پزشکی نیشابور
تاریخ دریافت: ۱۴۰۳/۲/۵ تاریخ ارجاع جهت اصلاحات: ۱۴۰۳/۳/۱۷ تاریخ پذیرش: ۱۴۰۳/۴/۰۲

مقدمه

از نظر دیرینه‌شناسی، برنامه‌های منتورینگ قرن‌هاست که جریان دارد. برای اولین بار این مفهوم در اساطیر یونانی مطرح شد. اصطلاح منتور در شعر حماسی هومر با نام ادیسه ریشه دارد (۱). منتورینگ^۱ در ایالات متحده‌ی آمریکا در دهه‌ی ۱۹۷۰ در شرکت‌های بزرگ بخش خصوصی برای حمایت از کارکنان جوان توسعه یافت. از دهه‌ی ۱۹۹۰، برنامه‌های منتورینگ در حرفه‌های مختلف پزشکی، اغلب در زمینه‌ی پرستاری، معرفی شده است. با این حال، برنامه‌های منتورینگ رسمی برای دانشجویان پزشکی تا اواخر دهه‌ی ۱۹۹۰ توسعه نیافت (۲).

از نظر مبانی و شالوده‌های نظری، بر اساس مطالعات انجام‌شده، منتورینگ به دو شاخه‌ی نظریه‌ی مبادله‌ی اجتماعی و نظریه‌ی سرمایه‌ی انسانی تقسیم‌بندی می‌شود:

۱. نظریه‌ی مبادله‌ی اجتماعی: دربرگیرنده‌ی نوعی منطق تحلیل هزینه و فایده‌ی مرتبط با هزینه‌های منتورینگ برای دانشجویان در آموزش پزشکی است؛ بنابراین برنامه‌های منتورینگ و استفاده از دانشجویان منتور می‌تواند آثار درخور توجهی از نظر هزینه‌ای (مدیریت و صرفه‌جویی) برای آموزش پزشکی در پی داشته باشد (۳، ۴). پژوهشگران زیادی از اصول نظریه‌ی مبادله‌ی اجتماعی به‌عنوان مبنایی برای پژوهش‌های منتورینگ استفاده کرده‌اند (۵-۷).

۲. نظریه‌ی سرمایه‌ی انسانی: کمبود این سرمایه سازمان‌های گوناگون را وادار ساخته است تا روش‌های جدید و خلاقانه‌ای را برای توسعه‌ی قابلیت‌ها و به اشتراک‌گذاری تخصص نیروی انسانی خود به کار گیرند.

انتقال از مدرسه به دانشگاه موقعیتی چالش‌برانگیز در زندگی برای دانشجویان سال اول است؛ زیرا تغییرات زیادی را برای آن‌ها ایجاد می‌کند. دانشجویان سال اول باید یادگیری خود را سازمان‌دهی کنند، برنامه‌های مطالعاتی و اجتماعی جدید خود را مدیریت کنند،

شبکه‌های اجتماعی و دوستی‌های جدیدی ایجاد کنند و با الزامات سبک‌های یادگیری و تدریس دانشگاه سازگار شوند (۸). آن‌ها باید با کوریکولوم پنهان^۲ تحصیل در دانشگاه (۹) فراتر از برنامه‌ی درسی رسمی^۳ دوره‌ی تحصیلی خود آشنا شوند. برخی از دانشجویان به‌دلیل انتظارات نادرست از زندگی دانشگاهی و الزامات آن، در دانشگاه موفق نمی‌شوند و در نهایت تحصیل خود را رها می‌کنند (۱۰).

امروزه، دانشگاه‌ها اغلب برنامه‌های حمایتی را برای کمک به دانشجویان سال اول برای سازگاری با فرهنگ دانشگاه و کمک تحصیلی به آن‌ها ارائه می‌کنند. این مداخلات برنامه‌ای محتوای متنوع و ساختارهای کاملاً متفاوتی دارند؛ برای مثال سمینارهای سال اول، دوره‌های مهارت‌های آکادمیک، برنامه‌های منتورینگ و راهنمایی یا سرویس‌های حمایتی. به‌طور کلی، اثر مثبت چنین برنامه‌های حمایتی‌ای این است که موفقیت تحصیلی افزایش و نرخ ترک تحصیل در بین دانشجویان شرکت‌کننده در این برنامه‌ها کاهش یابد (۱۱). راجع به نتایج برنامه‌های منتورینگ اغلب در مقالات بحث شده است، اما تفاوت‌های فردی در تحقق بخشیدن به منتورینگ (سبک‌های منتورینگ) به‌ندرت در نظر گرفته می‌شود. پژوهشی راجع به داده‌هایی که در منتورینگ مؤثر است، مانند اندازه‌گیری زمان صرف‌شده یا دفعات ملاقات با یک مربی، وجود ندارد. منتورینگ حضوری اقداماتی را که محققان می‌توانند برای جمع‌آوری اطلاعات درباره‌ی پارامترهای تأثیرگذار انجام دهند محدود می‌کند؛ زیرا این پارامترها اغلب در خود فرایند منتورینگ تداخل می‌کنند؛ مثلاً حضور محقق. در مقابل، منتورینگ آنلاین عوامل مرتبط با تأثیرگذاری حضور منتور را تا حدودی کاهش می‌دهد (۱۲).

سمینارهای سال اول و برنامه‌های منتورینگ به‌ویژه در حمایت از دانشجویان سال اول مؤثر است. به‌طور مشابه،

^۲.Hidden Curriculum

^۳.Formal Curriculum

^۱. Mentoring

برنامه‌های منتورینگ اثرهای مثبتی از جمله بهبود عملکرد تحصیلی، کاهش نرخ ترک تحصیل و یکپارچگی اجتماعی بهتر را نشان داده است. منتورینگ فرصتی عالی برای پیشرفت فردی فراهم می‌کند. مشخص شده است که به‌ویژه برای پیشرفت تحصیلی، برنامه‌های منتورینگ اجرا شده در زمینه‌ی آموزش عالی تأثیرات مثبتی در دانشگاه‌ها می‌گذارد. در برنامه‌های منتورینگ اجرا شده متنی‌ها به عملکرد تحصیلی بهتری دست می‌یابند (۱۳). تاکنون تحقیقات نشان داده است که متنی بودن عملکرد تحصیلی را بهبود می‌بخشد.

یکی دیگر از ابزارهایی که به آموزش در علوم پزشکی کمک می‌کند پورتفولیو است. پورتفولیو مجموعه مدارکی است که برای نشان دادن توانایی‌های فرد و سیر یادگیری وی در طول زمان جمع‌آوری می‌شود. پورتفولیو می‌تواند راجع به موضوعی خاص باشد یا کل یادگیری‌های فرد را در طول عمر در بر گیرد، هرچند بنا به نظر کیمبل (به نقل از باتلر) کل این مجموعه‌ی تهیه‌شده یا انتخاب مواردی از آن بدون بازتاب تفکر و اندیشه ارزشمند نخواهد بود. در واقع، بازتاب و انعکاس تفکر کل پداگوژی پورتفولیو را تقویت می‌کند (۱۴). پورتفولیو یکی از استراتژی‌های یادگیری فعال و تکالیف نوشتاری آموزشی در آموزش پزشکی است که از طریق آن فراگیران پروژه‌های انجام‌شده‌ی خود را که شامل شواهدی از فعالیت‌های یادگیری بالینی در طول یا انتهای یک دوره‌ی بالینی است، ارائه می‌دهند (۱۵). پورتفولیو ابزاری برای یادگیری مبتنی بر صلاحیت، تأمل و ارزیابی است (۱۶) و امکان جمع‌آوری مستندات یادگیری و مبتنی بر یادگیری فراگیر را فراهم می‌آورد (۱۷). این ابزار نه تنها توسعه‌ی فردی و حرفه‌ای فرد را نشان می‌دهد (۱۸)، بلکه امکان ارزیابی توانمندی‌ها و نیازهای یادگیری و طرح برنامه برای رفع نیازهای یادگیری را فراهم می‌آورد (۱۹). مطالعه‌ی سنگ^۴ و همکاران نشان می‌دهد که ارتباط بین منتور و متنی باعث رشد بالینی، آکادمیک، شخصی و حرفه‌ای

فرد می‌شود و بر شکل‌گیری هویت حرفه‌ای^۵ تأثیر می‌گذارد (۲۰). با این حال، نداشتن درک روشنی از ماهیت روابط مربی‌گری و نقش آن در PIF و همچنین شیوه‌های متنوع منتورینگ و فقدان ابزارهای ارزیابی طولی مؤثر، درک روابط مربی‌گری و ماهیت آن را با مشکل مواجه کرده است. این امر طراحی برنامه‌های منتورینگ و تلاش‌ها برای به کارگیری راهنمایی برای هدایت PIF را به خطر انداخته است (۲۱).

این مطالعه با هدف مشخص کردن تأثیر برنامه‌ی منتورینگ به‌تنهایی و همراه با استفاده از پورتفولیو در بهبود عملکرد تحصیلی دانشجویان سال اول پزشکی عمومی دانشگاه علوم پزشکی نیشابور در درس علوم تشریح اسکلتی‌عضلانی در ترم اول انجام شده است.

روش کار

این مطالعه با هدف تأثیر استفاده از برنامه‌ی منتورینگ به‌تنهایی و منتورینگ همراه با پورتفولیو الکترونیک بر نمرات دانشجویان ترم یک پزشکی عمومی در دانشگاه علوم پزشکی نیشابور انجام شد. دانشجویان متنی (راهنمایی‌شونده) در این تحقیق دانشجویان ترم اول رشته‌ی پزشکی بودند که درس علوم تشریح اسکلتی‌عضلانی را انتخاب کرده بودند. دانشجویان منتور (راهنمایی‌کننده) در این تحقیق دانشجویان ترم سه‌ی رشته‌ی پزشکی عمومی بودند که درس علوم تشریح اسکلتی‌عضلانی را گذرانده بودند.

در ابتدای ترم تحصیلی، دانشجویان جدیدالورودی که درس علوم تشریح اسکلتی‌عضلانی را انتخاب کرده بودند، به دو گروه تقسیم شدند. برای گروه اول منتور یادگیری اختصاص یافت. برای گروه دوم علاوه بر منتور یادگیری، پورتفولیو الکترونیک نیز در نظر گرفته شد. گروه دیگری از دانشجویان نیز بودند که به‌علت مهمان بودن در دانشگاه علوم پزشکی نیشابور یا عدم همکاری، هیچ منتوری به آن‌ها اختصاص نیافت. در طول ترم تحصیلی دانشجویانی که به آن‌ها منتور

^۵. Professional Identity Formation (PIF)

^۴. Sng

اختصاص یافته بود به طور هفتگی و بعد از جلسات درس با منتور خود در ارتباط بودند و از راهنمایی و تجربیات او درباره‌ی درس استفاده می‌کردند. برای گروهی از دانشجویان، که علاوه بر منتور برای آن‌ها پورتفولیوی الکترونیک در نظر گرفته شده بود، برنامه‌ی خاصی طراحی شد، به این ترتیب که این دسته از دانشجویان علاوه بر ارتباط با منتور مشخص شده در طول ترم و دریافت راهنمایی از منتور درباره‌ی درس، هر هفته بعد از تشکیل جلسه‌ی درس می‌بایست پورتفولیوی الکترونیک خود را که در قالب فایل word طراحی شده بود، تکمیل می‌کردند و بازاندیشی^۶ خود را راجع به آن انجام می‌دادند و آن را از طریق یکی از شبکه‌های اجتماعی برای منتور خود می‌فرستادند. منتور پس از بررسی پورتفولیو آن را به استاد ارسال می‌کرد و استاد نیز در هر هفته بعد از بررسی پورتفولیوی دانشجویان، به منتور گزارشی شخصی برای رفع مشکلات دانشجویان راجع به درس ارائه می‌داد. بعد از آماده‌سازی مقدمات لازم برای اجرای برنامه‌ی منتورینگ، اختصاص منتورها به دانشجویان منتی از ابتدای ترم آغاز شد. در انتهای برنامه برای ارزشیابی اثربخشی برنامه، داده‌های زیر جمع‌آوری شد:

- نمرات میان‌ترم و پایان‌ترم دانشجویان ورودی ۱۴۰۰ که برنامه‌ی منتورینگ نداشتند.
- نمرات میان‌ترم و پایان‌ترم دانشجویان ورودی ۱۴۰۱ که برنامه‌ی منتورینگ برای آن‌ها اجرا شد.
- نمرات میان‌ترم و پایان‌ترم دانشجویان ورودی ۱۴۰۱ که برنامه‌ی منتورینگ به‌علاوه‌ی پورتفولیوی الکترونیک برای آنان اجرا شد.
- نمرات میان‌ترم و پایان‌ترم دانشجویان ورودی ۱۴۰۱ به‌تفکیک منتورهای مختلف.

داده‌ها در نرم‌افزار آماری SPSS نسخه‌ی ۲۰ وارد شد و تجزیه و تحلیل آماری داده‌ها با استفاده از آزمون تی مستقل و آنالیز واریانس یک‌طرفه انجام پذیرفت. برای تعیین نرمال بودن توزیع داده‌ها از آزمون

کولموگروفسمیرنوف استفاده شد.

یافته‌ها

برای بررسی توزیع نرمالیتی داده‌ها در این تحقیق از آزمون کولموگروفسمیرنوف استفاده شد. نتایج نشان داد که $P=0/200$ است. بنابراین، توزیع داده‌ها نرمال بود. برای مقایسه‌ی نمرات میان‌ترم سال ۱۴۰۰ و ۱۴۰۱ از آزمون تی مستقل استفاده شد. نتایج نشان داد که تفاوت معناداری بین نمرات میان‌ترم دانشجویان ورودی ۱۴۰۰ که برنامه‌ی منتورینگ برای آن‌ها اجرا نشده بود و دانشجویان ورودی ۱۴۰۱ که برنامه‌ی منتورینگ برای آن‌ها اجرا شده بود وجود ندارد ($P=0/608$)؛ به‌طوری که میانگین نمرات میان‌ترم ۱۴۰۱ برابر با ۱۳/۰۴ و نمرات میان‌ترم ۱۴۰۰ برابر با ۱۳/۵۰ بود. مقایسه‌ی نمرات پایان‌ترم سال ۱۴۰۰ و ۱۴۰۱ نشان داد که تفاوت معناداری بین نمرات پایان‌ترم دانشجویان ورودی ۱۴۰۰ که برنامه‌ی منتورینگ برای آن‌ها اجرا نشده بود و دانشجویان ورودی ۱۴۰۱ که برنامه‌ی منتورینگ برای آن‌ها اجرا شده بود وجود دارد ($P=0/013$)؛ به‌طوری که میانگین نمرات پایان‌ترم ۱۴۰۱ بیشتر و برابر با ۱۶/۱۷ بود و نمرات پایان‌ترم ۱۴۰۰ کمتر و برابر با ۱۵/۹۱ بود (شکل شماره ۱). نمودار ۱ نشان می‌دهد که تنها بین نمرات پایان‌ترم دو گروه از دانشجویان تفاوت معناداری وجود دارد.

همان‌طور که در شکل ۲ نشان داده شده است، در سال ۱۴۰۱ تفاوت بین نمرات میان‌ترم در گروه منتور و گروه منتور به‌علاوه‌ی پورتفولیو معنادار نبود ($P=0/157$)، هرچند میانگین نمرات در گروه منتور به‌علاوه‌ی پورتفولیو بیشتر و برابر با ۱۴/۰۲ و در گروه منتور برابر با ۱۲/۰۵ بود. برای دانشجویان ورودی ۱۴۰۱، نمرات پایان‌ترم در گروه منتور با گروه منتور به‌علاوه‌ی پورتفولیو تفاوت معنادار نداشت ($P=0/263$)، هرچند میانگین نمرات در گروه منتور به‌علاوه‌ی پورتفولیو بیشتر و برابر با ۱۶/۸۳ و در گروه منتور برابر با ۱۵/۵۰ بود. نمودار شماره ۲ نشان می‌دهد که نمرات پایان‌ترم و

⁶. Reflection

بحث

میرزا^۷ و همکاران مطالعه‌ای را با عنوان «نیاز به منتورینگ بیشتر در دانشکده‌ی پزشکی» برای تعیین این نکته که آیا منتورینگ و ارائه‌ی منابع به دانشجویان متقاضی ورود به رشته‌ی پزشکی دانش و اعتماد آن‌ها را راجع به فرایند درخواست ورود به دانشکده‌ی پزشکی افزایش می‌دهد یا خیر انجام دادند. نتایج این تحقیق نشان داد که داشتن یک مربی دانشجوی پزشکی به دانشجویان متقاضی ورود به رشته‌ی پزشکی کمک می‌کند تا فرایند درخواست ورود به دانشکده‌ی پزشکی آگاه‌تر و مطمئن‌تر شوند و با ارائه‌ی منابع اضافی به دانشجویان، بهبود خدمت‌رسانی به جمعیتی را که به آن‌ها خدمت خواهند کرد، بهتر منعکس می‌کند (۲۲).
سروش نجفی نژاد و نسترن مقبولی در سال ۱۳۹۶ با هدف ارائه‌ی گزارشی از ارزشیابی ارتباط بین منتور و متنی در برنامه‌ی منتورینگ دانشجویی دانشکده‌ی پزشکی دانشگاه علوم پزشکی تهران پژوهشی انجام دادند. جامعه‌ی هدف مطالعه دانشجویان پزشکی ورودی سال ۹۶ بودند که در طرح منتورینگ به‌عنوان متنی ثبت‌نام کرده بودند. داده‌های تحقیق از طریق پرسش‌نامه‌ی محقق‌ساخته جمع‌آوری شد. نتایج این تحقیق نشان داد که در ویژگی‌های ارتباط متنی و منتورهای زن یا مرد تفاوت معناداری وجود ندارد. علاوه بر این، بین رضایت از منتور و حیطه‌های مختلف پیشرفت متنی ارتباطی دیده شد؛ به‌طوری که قدرت این ارتباط به‌ترتیب درباره‌ی پیشرفت‌های درسی و سازمانی بیشتر بود. در بررسی رضایت از منتور، بین متنی‌هایی که انتظارات آن‌ها از منتور برآورده شده بود و متنی‌هایی که انتظاراتشان برآورده نشده بود تفاوت معناداری مشاهده نشد (۲۳). رودگر و ترملی^۸ در سال ۲۰۰۳ مطالعه‌ای برای بررسی تأثیر مشارکت دانشجویان سال اول دانشگاه در یک برنامه‌ی منتورینگ همسالان و همچنین بررسی تفاوت‌های فردی در انگیزه با روش

میان‌ترم بین دو گروه منتور و منتور به‌علاوه‌ی پورتفولیو تفاوت معناداری ندارد.

علاوه بر این، برای مقایسه‌ی نمرات میان‌ترم و پایان‌ترم بین شش گروه شرکت‌کننده از آزمون آنالیز واریانس یک‌طرفه استفاده شد. نتایج نشان داد که در نمرات میان‌ترم تفاوت معناداری بین گروه‌ها وجود ندارد ($P=0/218$). با این حال، میانگین نمرات میان‌ترم گروه دوم منتور به‌علاوه‌ی پورتفولیو بیشترین مقدار (۱۴/۸۳) و گروه سوم منتور کمترین مقدار (۹/۱۶) را داشت. همچنین، در نمرات پایان‌ترم تفاوت معناداری بین گروه‌ها وجود نداشت ($P=0/323$). با این حال، میانگین نمرات پایان‌ترم گروه دوم منتور به‌علاوه‌ی پورتفولیو بیشترین مقدار (۱۸) و گروه سوم منتور کمترین مقدار (۱۳/۴۳) را داشت (شکل ۳). نمودار ۳ نشان می‌دهد که نمرات میان‌ترم و پایان‌ترم بین شش گروه تفاوت معناداری ندارد. بر اساس نتایج به‌دست آمده، تفاوت معناداری بین نمرات میان‌ترم دانشجویان ورودی دو سال متفاوت که برنامه‌ی منتورینگ برای آن‌ها اجرا نشده بود و دانشجویانی که برنامه‌ی منتورینگ برای آن‌ها اجرا شده بود وجود ندارد، اما این تفاوت برای آزمون پایان‌ترم درس علوم تشریح اسکلتی-عضلانی معنادار است. احتمالاً علت غیرمعنادار بودن تفاوت بین نمرات دو گروه برای آزمون میان‌ترم این است که دانشجویان سال اول در اوایل سال تحصیلی به‌دلیل جدید الورد بودن به‌خوبی قادر به برقراری ارتباط با محیط و اطرافیان خود نیستند و با گذشت زمان ارتباط دانشجویان با افراد از جمله منتورها برقرار می‌شود و این برقراری ارتباط باعث پیشرفت دانشجویان و بالا رفتن سطح نمرات آن‌ها می‌شود. از طرف دیگر، همان‌طور که نتایج نشان می‌دهد، در حالت استفاده از برنامه‌ی منتورینگ به‌تنهایی و حالت استفاده از برنامه‌ی منتورینگ و پورتفولیو الکترونیک تفاوت معناداری بین نمرات دانشجویان در دو گروه وجود ندارد.

7. Hannah E. Myers

8. Susan Rodger and Paul F. Tremblay

پیرکردن پرسش‌نامه‌ی انگیزه‌ی تحصیلی توسط دانشجویان انجام دادند. نتایج این مطالعه نشان داد که دانشجویان با اضطراب بالا در گروه آموزش داده شده توسط منتورها پیشرفت بیشتری در مقایسه با شرکت‌کنندگان در برنامه‌ی با اضطراب کم داشتند، درحالی‌که دانشجویان گروه کنترل با اضطراب بالا به‌طور چشمگیری نسبت به همتایان کم‌اضطراب خود، امتیاز بدتری در پیشرفت کسب کردند (۲۴).

آلتونجی^۹ و همکاران مطالعه‌ای با هدف بررسی مزایا و رضایت درک شده توسط دانشجویان پزشکی سال اول از شرکت در یک برنامه‌ی آموزشی نیمه‌ساختاری و غیررسمی منتورینگ همتایان با استفاده از دانشجویان سال دوم به‌عنوان منتور که هیچ‌گونه آموزشی را دریافت نکرده بودند انجام دادند (۲۵). نتایج این مطالعه نشان داد که میانگین رضایت کلی از برنامه‌ی منتورینگ همتایان برابر با ۷/۴۷ از ۱۰ در مقیاس رتبه‌بندی بود (۲۵). لیدونفروست^{۱۰} و همکاران مطالعه‌ای با هدف کشف سبک‌های منتورینگ همتایان و بررسی سهم آن‌ها در موفقیت تحصیلی درباره‌ی متنی‌ها انجام دادند. نمونه‌ی آن‌ها شامل ۴۹ منتور بود که از ۳۷۶ متنی (دانشجویان سال اول) در گروه‌های کوچک حمایت می‌کردند. نتایج این تحقیق سه سبک مجزای راهنمایی را نشان داد: منتورینگ استاد انگیزشی، منتورینگ استاندارد اطلاعاتی و منتورینگ حداقلی منفی (۱۲). درباره‌ی تأثیر برنامه‌ی منتورینگ بر سطح نمرات دانشجویان در درس علوم تشریح و سایر دروس در پزشکی عمومی و همچنین سایر رشته‌ها در جست‌وجوی انجام شده توسط تیم تحقیق، مقاله‌ای یافت نشد و کارهای انجام شده در حیطه‌ی بالینی و دوره‌ی رزیدنتی بود. شاید بتوان گفت که این تحقیق جزو اولین تحقیقات درباره‌ی تأثیر اجرای برنامه‌ی منتورینگ بر سطح نمرات دانشجویان است. نتایج این تحقیق نشان می‌دهد که اجرای برنامه‌ی منتورینگ به‌تنهایی می‌تواند

تأثیر درخور توجهی بر ارتقای سطح نمرات دانشجویان در درس علوم تشریح اسکلتی‌عضلانی بگذارد. درباره‌ی استفاده از پورتفولیوی الکترونیک همراه با برنامه‌ی منتورینگ، نتایج نشان داد که استفاده از پورتفولیوی الکترونیک همراه با برنامه‌ی منتورینگ تفاوت معناداری بین سطح نمرات دو گروه دانشجویان ایجاد نکرده است. از سوی دیگر، بیشتر مطالعاتی که تأثیر برنامه‌ی منتورینگ را بر توانمندسازی فراگیران نشان می‌دهد در دوره‌ی دستیاری انجام شده است. در برنامه‌ی دستیاری مطالعاتی که تأثیر برنامه‌های منتورینگ همتایان را بر توانمندسازی و سلامت روانی و اجتماعی بررسی می‌کنند، نشان می‌دهند که منتورینگ با همتایان تأثیر مثبتی بر انواع پیامدهای روانی و اجتماعی و شغلی دارد (۲۶). ایسن^{۱۱} و همکاران گزارش کردند که ۹۴ درصد از دستیاران اطفالی که در یک برنامه‌ی منتورینگ در انگلستان شرکت کردند، مهارت‌های ارتباطی خود را بهبود بخشیدند (۲۷). وب^{۱۲} و همکاران دریافتند همه‌ی دستیارانی که در برنامه‌ی منتورینگ با همتایان شرکت کرده‌اند، بهبود مهارت‌های گوش دادن و افزایش درک چالش‌های تحصیلی و شخصی را که منتورها یا متنی‌های خود با آن‌ها مواجه‌اند، گزارش کرده‌اند (۲۸).

نتیجه‌گیری

یافته‌های پژوهش حاضر تأیید می‌کند که بهره‌گیری از برنامه‌ی منتورینگ دانشجویی و استفاده از پورتفولیوی الکترونیک موجب افزایش سطح نمرات در گروه آزمون شده است. استفاده از روش منتورشیپ با مشخص کردن مسیر آموزش موجب ارتقای دانش دانشجویان می‌شود. این روش بر مبنای آموزش دانش‌محوری صورت می‌گیرد و نتایج بسیاری از مطالعات رضایت فراگیران را در این روش نشان می‌دهد. از سوی دیگر، استفاده از پورتفولیوی الکترونیک در این پژوهش با هدف ارزشیابی، توسعه‌ی

^{۱۱}. Eisen

^{۱۲}. Webb

^۹. Samuel J. Altonji

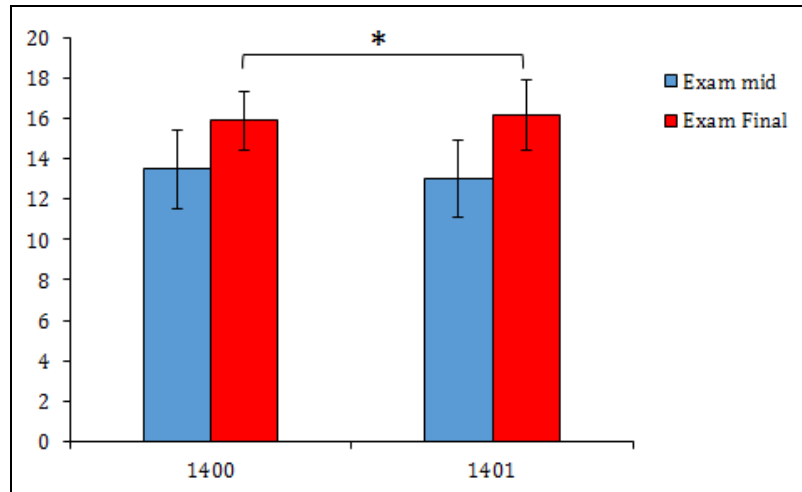
^{۱۰}. Birgit Leidenfrost

یادگیری آموزشی فراگیر و طراحی برنامه برای رفع نیازهای یادگیری را فراهم کرد که در کنار منتورشیپ توانست موجب افزایش میانگین نمرات شود. بنابراین می‌توان از این رویکرد به‌عنوان یک استراتژی مشارکتی به‌منظور توسعه‌ی فردی و حرفه‌ای دانشجویان استفاده کرد. امیدواریم با اجرایی کردن نتایج این پژوهش مسیر یاددهی و یادگیری به‌سمت آموزش اثربخش و افزایش رضایت ذی‌نفعان پیش برود.

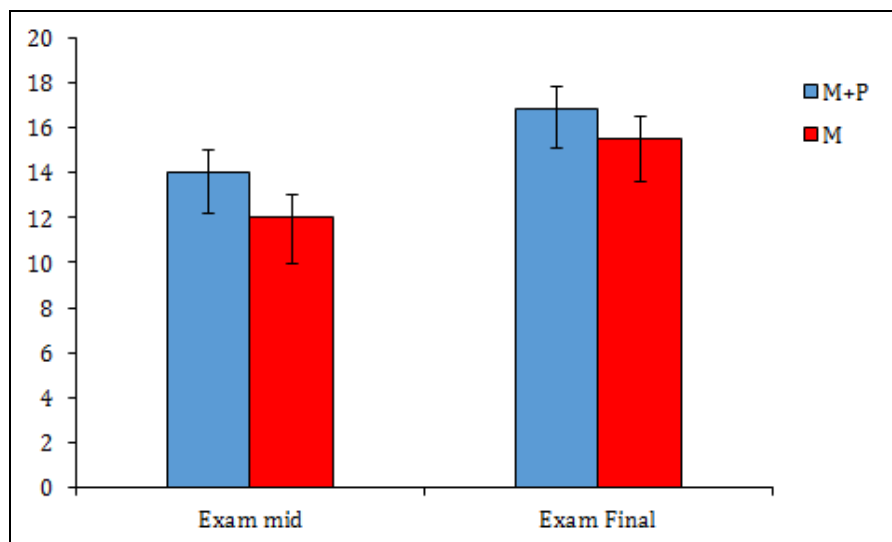
با توجه به یافته‌های این تحقیق و سایر تحقیقات و تأثیر معنادار برنامه‌ی منتورینگ بر یادگیری دانشجویان انتظار می‌رود که برنامه‌ی منتورینگ در آینده‌ی آموزش علوم پزشکی نقش پررنگ‌تری پیدا کند و مربیان بیشتری از این رویکرد برای ارتقای یادگیری دانشجویان خود استفاده کنند. در رویکرد منتورینگ با تأکید بر یادگیری از طریق هم‌تا و توجه به نقش محوری یادگیرنده، یادگیری ارتقا پیدا می‌کند و نقش دانشجو در یادگیری پررنگ‌تر می‌شود. پیشنهاد می‌شود که دوره‌های آموزشی به‌منظور استفاده‌ی صحیح از برنامه‌ی منتورینگ برای استادان علوم پایه و بالینی در رشته‌های مختلف در علوم پزشکی برگزار شود تا مربیان بتوانند با اجرای مؤثر این برنامه باعث ارتقای یادگیری فراگیران

شوند. پیشنهاد می‌شود محققان دیگری که قصد دارند راجع به برنامه‌ی منتورینگ تحقیق کنند، با توجه به اینکه بازاریابی نقش مهمی در یادگیری دانشجویان دارد و استفاده از پورتفولیو یکی از ابزارهای مؤثر برای ترغیب بازاریابی در دانشجویان است، برنامه‌ی منتورینگ را همراه با پورتفولیو استاندارد به کار گیرند. احتمال می‌رود که پورتفولیو استفاده‌شده در این تحقیق، که اثر معناداری بر یادگیری دانشجویان و افزایش سطح نمرات آن‌ها نداشت، معیارهای لازم را برای استاندارد بودن نداشته است؛ بنابراین مطالعات میدانی با هدف گردآوری استانداردهای پورتفولیو و سپس به‌کارگیری آن توصیه می‌شود. از طرف دیگر، برای به‌کارگیری مؤثر برنامه‌ی منتورینگ، آموزش دانشجویان به‌منظور تأثیرگذاری به‌عنوان متور بر دانشجویان منتهی لازم و ضروری است.

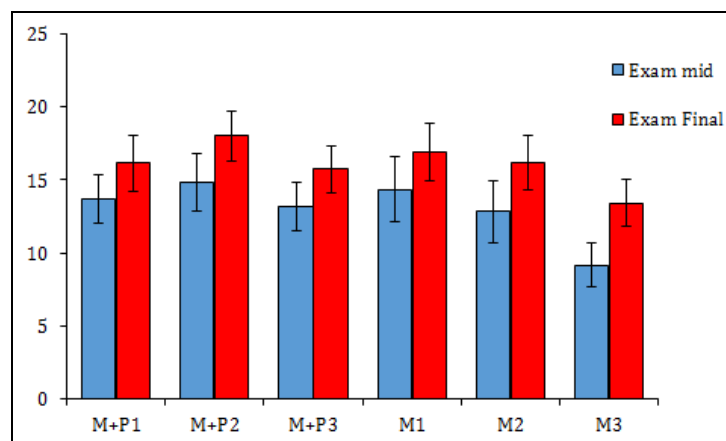
نویسندگان این مقاله استفاده از برنامه‌ی منتورینگ را ابزاری مؤثر در ارتقای یادگیری دانشجویان می‌دانند و امیدوارند با گسترش استفاده از این برنامه در سراسر دانشگاه‌های علوم پزشکی، گامی بزرگ در جهت ارتقای یادگیری دانش‌آموختگان علوم پزشکی برداشته شود.

نمودار شماره ۱: مقایسه‌ی نمرات میان‌ترم و پایان‌ترم دانشجویان پزشکی در درس علوم تشریح اسکلتی عضلانی در سال‌های ۱۴۰۰ و ۱۴۰۱
* نشان‌دهنده‌ی $P < 0.05$ است. همگی داده‌ها بر اساس $\text{Mean} \pm \text{SEM}$ بیان شده است.

نمودار شماره ۲: مقایسه‌ی نمرات میان‌ترم و پایان‌ترم دانشجویان پزشکی در درس علوم تشریح اسکلتی عضلانی بین دو گروه منتور (M) و منتور همراه با پورتفولیو (M+P) در سال تحصیلی ۱۴۰۱
*همگی داده‌ها بر اساس $\text{Mean} \pm \text{SEM}$ بیان شده است.

نمودار شماره ۳: مقایسه‌ی نمرات میان‌ترم و پایان‌ترم دانشجویان پزشکی در درس علوم تشریح اسکلتی عضلانی بین سه گروه منتور (M) و سه گروه منتور به‌علاوه‌ی پورتفولیو (M+P) در سال تحصیلی ۱۴۰۱
*همگی داده‌ها بر اساس $\text{Mean} \pm \text{SEM}$ بیان شده است.

References

1. Bryant-Shanklin M, Brumage NW. Collaborative responsive education mentoring: Mentoring for professional development in Higher Education. *Florida Journal of Educational Administration & Policy*. 2011;5(1):42-53.
2. Frei E, Stamm M, Buddeberg-Fischer B. Mentoring programs for medical students-a review of the PubMed literature 2000-2008. *BMC medical education*. 2010;10:1-14.
3. Deane Sorcinelli M. New conceptions of scholarship for a new generation of faculty members. *New directions for teaching and learning*. 2002;2002(90):41-48.
4. Tierney WG, Bensimon EM. *Promotion and tenure: Community and socialization in academe*: Suny Press. 1996.
5. Allen TD. Protégé selection by mentors: Contributing individual and organizational factors. *Journal of Vocational Behavior*. 2004;65(3):469-483.
6. Eby L, Buits M, Lockwood A, Simon SA. Protégés negative mentoring experiences: Construct development and nomological validation. *Personnel psychology*. 2004;57(2):411-447.
7. Ensher EA, Thomas C, Murphy SE. Comparison of traditional ,step-ahead, and peer mentoring on protégés' support, satisfaction, and perceptions of career success: A social exchange perspective. *Journal of Business and Psychology*. 2001;15:419-438.
8. Leidenfrost B, Strassnig B, Schütz M, Carbon CC, Schabmann A. The Impact of Peer Mentoring on Mentee Academic Performance: Is Any Mentoring Style Better than No Mentoring at All? *International journal of teaching and learning in Higher Education*. 2014;26(1):102-111.
9. Bergenhenegouwen G. Hidden curriculum in the university. *Higher Education*. 1987;16:535-543.
10. Lowe H, Cook A. Mind the Gap: are students prepared for higher education? *Journal of further and higher education*. 2003;27(1):53-76.
11. Robbins SB, Oh IS, Le H, Button C. Intervention effects on college performance and retention as mediated by motivational, emotional, and social control factors: integrated meta-analytic path analyses. *J Appl Psychol*. 2009;94(5):1163.
12. Leidenfrost B, Strassnig B, Schabmann A, Spiel C, Carbon CC. Peer mentoring styles and their contribution to academic success among mentees: A person-oriented study in higher education. *Mentoring & Tutoring: Partnership in Learning*. 2011;19(3):347-364.
13. Allen TD, McManus SE, Russell JE. Newcomer socialization and stress: Formal peer relationships as a source of support. *Journal of Vocational Behavior*. 1999;54(3):453-470.
14. Hosseini V, Joulaee S, Eskandari M. Iranian Journal of Medical Education. 2010;10(2):196-197.
15. Oermann MH, Gaberson KB. *Evaluation and testing in nursing education*: Springer Publishing Company; 2016.
16. Driessen E. Do portfolios have a future? *Adv Health Sci Educ Theory Pract*. 2017;22(1):221-228.
17. Green J, Wyllie A, Jackson D. Electronic portfolios in nursing education: A review of the literature. *Nurse Educ Pract*. 2014;14(1):4-8.
18. Pincombe J, McKellar L, Weise M, Grinter E, Beresford G. ePortfolio in midwifery practice: "The way of the future". *Women and Birth*. 2010;23(3):94-102.
19. Cope V, Murray M. Use of professional portfolios in nursing. *Nurs Stand*. 2018;32(30):55-63.
20. Sng JH, Pei Y, Toh YP, Peh TY, Neo SH, Krishna LKR. Mentoring relationships between senior physicians and junior doctors and/or medical students: a thematic review. *Med Teach*. 2017;39(8):866-875.
21. Venktaramana V, Ong YT, Yeo JW, Pisupati A, Krishna LKR. Understanding mentoring relationships between mentees, peer and senior mentors. *BMC Med Educ*. 2023;23(1):76.
22. Myers HE, Muhanna M, Maloney ME, Scanlan LG, Ange B, Spearman-McCarthy V, et al. Medical Student Mentorship for Undergraduate Students Underrepresented in Medicine Improves Confidence and Knowledge About Medical School Application. *Cureus*. 2024;16(6):2-8.
23. Najafinejad S, Maghbouli N. The Relation Between Mentor-Mentee Relationship and Mentee's Satisfaction: A Survey of Mentoring Program of Tehran University of Medical Science (TUMS). *Journal of Medical Education and Development*. 2019;14(1): 2-13.
24. Rodger S, Tremblay PF. The effects of a peer mentoring program on academic success among first year university students. *Canadian Journal of Higher Education*. 2003;33(3):1-17.
25. Altonji SJ, Baños JH, Harada CN. Perceived benefits of a peer mentoring program for first-year medical students. *Teaching and learning in medicine*. 2019;31(4):445-452.
26. Pethrick H, Nowell L, Paolucci EO, Lorenzetti L, Jacobsen M, Clancy T, Lorenzetti DL. Peer mentoring in medical residency education: A systematic review. *Can Med Educ J*. 2020;11(6):e128-e137.
27. Eisen S, Sukhani S, Brightwell A, Stoneham S, Long A. Peer mentoring: evaluation of a novel programme in paediatrics. *Archives of disease in childhood*. 2014;99(2):142-146.
28. Webb J, Brightwell A, Sarkar P, Rabbie R, Chakravorty I. Peer mentoring for core medical trainees: uptake and impact. *Postgraduate Medical Journal*. 2015;91(1074):188-192.